

eller ophæves enkeltvis, men ikke samlede, saa længe Udlandet fastholder Handelsoverenskomster, rationerer os eller er ude af Stand til at sende os tilstrækkelige Vare-mængder.

En Del af Nævnene kan straks begynde at afvikle. Selve den overordentlige Kommission maa vistnok blive den sidste, der afvikler, forsaavidt som den har alle Traadene i sin Haand. Prisreguleringerne kan bortfalde, efterhaanden som Varerne kommer frem, dog er der Reguleringer, f. Eks. Avancereguleringer, som ikke kan ophæves før pr. 31. December, som f. Eks. Hude-, Læder- og Skotøjsordningen. Det er i øvrigt ønskeligt ogsaa for Forbrugerne, at Reguleringerne bortfalder, fordi man i mange Tilfælde har indrømmet Handelsavancer, som absolut set er alt for store, og som neppe bør vinde Hævd. Forordningen af 1. Februar 1917 maa laves om med dens almindelige fejle Bestemmelser om, at Avancen ikke maa være større end før Krigen paa den enkelte Vare, idet man kan forudse i Resten af Aaret stærkt svingende Priser, hvor man i alt Fald maa beregne Avancen efter et Gennemsnit for hele Indførselen, idet der maa være en Opfordring for Importører til at købe, naar Markedet tilfældigvis er billigt, til Dækning af Tab, som opstaar ved Prisfald. Fragtreguleringen har været meget liberal overfor Rederne, og naar Tilførslerne først rigtig begynder, vil der igen blive Tonnagemangel, ligesom Staten maa have det i sin Haand at rekvirere Skibe Aaret ud endnu, men Tiden er i øvrigt inde til at begynde Afviklingen og til at lægge Administrationens udvidede Myndighed tilbage til Lovgivningsmagten.

Denne hurtigt udarbejdede Fremstilling gør selvfølgelig ikke Krav paa at være udtømmende.

Dr. L. V. Birck.
